# SLUJBA SOBORULUI SFINȚILOR ATHONIȚI

## (Duminica a treia după Rusalii)

## LA VECERNIA MICĂ

**La Doamne, strigat-am..., punem 4 Stihiri, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...***

**Când ați ridicat, Părinților, crucea nevoinței pe umeri și, pregătiți, ați intrat în această luptă grea a ostenelilor, cugetarea cea după trup de tot lepădând-o, relele meșteșugiri diavolești le-ați pierdut, deci, atunci, necuratele duhuri strigau între ele cu jale: „Vai nouă! Puterea noastră s-a zdrobit!”**

**Când ați pus, precum zice David, sfintele suișuri în inimi, preacuvioșilor Părinți, și în viață v-ați purtat asemeni îngerilor, și cu dorul nestins ați mers spre desăvârșire, cea pe care oamenii o pot primi în dar, au strigat îngerești cete: Cum ca niște fără de trupuri se văd cei ce sunt purtători de trup?**

**Când voi în Athonul preacinstit, întru slava Domnului nostru ați ridicat mănăstiri, și cu nevoințe le-ați împodobit minunat, și limanuri le-ați arătat pentru mântuirea sufletelor tuturor, preacuvioșilor, atunci, dar, au rămas cetăți goale, iar pustietatea din Athos s-a făcut cetate a monahilor.**

**Când în chip rău unii s-au supus și s-au lăsat pradă înșelării care venea de la apus, și în Munte au slujit cu cei rău-credincioși, atunci, Sfinților Cuvioși, cu râvna credinței de la voi ați lepădat reaua unire a lor, și în chip vitejesc multe chinuri ați răbdat, jertfindu-vă viața și primind cununa mucenicilor.**

**Slavă..., glasul 1:**

**Veniți, toate cetele monahilor, carul de război cel încăpător al lui David, cel mânat de mulțimea virtuților, să lăudăm pe Părinții cei din Athon, pe Cuvioși și Ierarhi, pe Cuvioșii Mucenici și pe Sfinții**

**Mucenici, deopotrivă pe toți cei cunoscuți și necunoscuți; că aceștia, cu adevărat, prin fapte și prin cuvinte, prin felurimea nevoinței celei pe potriva îngerilor și prin darurile de la Dumnezeu, sfinți s-au arătat, iar Muntelui i-au dat numire de sfințenie, și ale lor moaște Dumnezeu cu minuni le-a slăvit, cu bune miresme și cu miruri. Deci, acum, nemijlocit stând ei înaintea lui Hristos, Cel ce i-a slăvit, cu sârguință se roagă pentru noi, cei ce săvârșim cu dragoste luminatul lor praznic.**

**Și acum..., același glas:**

**Praznic fecioresc săvârșim astăzi, fraților! Să tresalte zidirea, să dănțuiască neamul omenesc, că ne-a chemat Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, comoara cea neîntinată a fecioriei, raiul cel cuvântător al Celui de-al doilea Adam, locul în care s-au unit cele două firi; praznicul mântuitoarei împăcări, cămara în care Cuvântul S-a nuntit cu trupul; ceea ce este cu adevărat nor ușor, care L-a purtat trupește pe Cel ce șade pe Heruvimi; prin rugăciunile ei, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.**

**LA STIHOAVNĂ**
**Stihiri, glasul al 2-lea,**
**podobie: *Casa Efratului...***

**Cu râvnă curățind treimea sufletească prin treimea virtuții, lăcaș sfânt al Treimii, Părinților, v-ați arătat.**

**Stih: Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor (*Psalm* 149: 5).**

**Chip al virtuților, dreptar al nevoinței, măsură înfrânării, Părinților din Athos, voi ați fost cunoscuți de toți.**

**Stih: Cântați Domnului cântare nouă; lauda Lui în adunarea celor cuvioși (*Psalm* 149: 1).**

**Mărturisim noi toți preasfântul dar al vostru, că ne-ați condus pe calea sfântă a mântuirii, de Dumnezeu purtătorilor.**

**Slavă..., glasul al 5-lea:**

**O, fericită mulțime a Părinților din Sfântul Munte, cine te va lăuda după vrednicie? Că voi, pe Ioan Botezătorul, pe Pavel Tebeul și pe Antonie cel Mare urmându-i întocmai, în pământul pustiu și neumblat al Athonului v-ați sălășluit, primindu-L pe Dumnezeu, Cel ce v-a mântuit; și, mișcați fiind de harul dumnezeiesc, peste tot în Munte ați așezat sfinte lăcașuri și mulțimi de monahi în pășuni mântuitoare ați hrănit; dar și acum pentru noi, turma voastră, rugați-vă să fim izbăviți de toată nevoia și să se mântuiască sufletele noastre.**

**Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, același glas:**

**Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, și te slăvim credincioșii după datorie, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.**

**Troparul, glasul 1,**
**podobie:** ***Locuitor pustiului...***

**Pe Părinții din Athos, ca pe niște îngeri în trup, pe Mărturisitori și pe pustnici, pe Ierarhi și pe Mucenici, cu laude și psalmi să îi cinstim, virtuțile acestora urmând, iar mulțimea de monahi din Sfântul Munte să strige într-un glas, zicând: Slavă Celui ce v-a încununat! Slavă Celui ce v-a sfințit! Slavă Celui ce v-a arătat ocrotitori ai noștri în nevoi!**

**Slavă..., Și acum...,**
**a Născătoarei de Dumnezeu –**
**a Învierii, același glas:**

**Gavriil, zicând ție, Fecioară, „Bucură-te!”, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David, arătatu-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine! Slavă Celui ce a ieșit din tine! Slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi prin nașterea ta!**

**Ectenia întreită scurtă și Otpustul mic.**

## LA VECERNIA MARE

**După Psalm, cântăm Fericit bărbatul..., starea întâi.**

**La Doamne, strigat-am..., punem 10 Stihiri: 6 Stihiri ale Învierii, pe glasul de rând, și 4 ale Cuvioșilor, glasul al 4-lea, podobie: *Ca pe un viteaz...***

**Toată ceata monahilor, într-un gând adunați-vă, prăznuire vrednică săvârșind acum, că pe noi, iată că ne-au chemat la praznic duhovnicesc, bucurându-ne cu ei, cei ce-n Athos s-au ostenit, Cuvioși Părinți, așezând înaintea noastră multe nevoințe peste fire, pe care ei înșiși le-au purtat.**

**Pe mulțimea Părinților care-n Athos au strălucit și în toată lumea trimit lumina lor, înmiresmate grădini fiind și crini ai virtuților preafrumoși cu-adevărat, sad cu rod care bucură, verde pururea, ale harului râuri curgătoare, toată ceata de călugări s-o fericim cu evlavie.**

**Cei ce-n trup netrupești au fost, plăcuți oameni ai Domnului ce-au sfințit Athonul în toată latura, turnuri arzânde-ale Muntelui ce roată în jur îi stau Născătoarei de Dumnezeu cu credință și dragoste, căci pe-aceasta ei au văzut-o-n răpiri și contemplații, pe cinstiți Părinții noștri ca niște fii să-i cinstim noi toți.**

**Pe ai cerului casnici buni să-i cinstim, pe odraslele cele ale Muntelui cel cu nume sfânt, pe ierarhii și pustnicii și pe mucenicii toți, care mult au pătimit, cei știuți, de asemenea, cu cei neștiuți, pe cei care din Athos răsărit-au și-au ajuns în toată lumea a mântui multe suflete.**

**Slavă..., glasul al 6-lea:**

**Strălucit-a astăzi, mai mult decât tăria cerului cea împodobită cu stele, praznicul cel nou al Părinților din Athos, luminând cugetele iubitorilor de sărbătoare; veniți, așadar, monahilor, și voi, cei din lume, în cântări de laudă să zicem: Bucurați-vă, cei ce, în trup fiind, ați biruit pe vrăjmașii cei netrupești și pe pământ ați urmat viețuirea îngerilor! Bucurați-vă, apărători și locuitori ai Athosului, rugători preatari pentru întreaga lume! Bucurați-vă, cei ce, după Născătoarea de Dumnezeu,**

**sunteți ai noștri ocrotitori, în tot chipul binefăcători și povățuitori! Mijlociți, dar, la Domnul ca să miluiască sufletele noastre.**

**Și acum..., Dogmatica glasului de rând.**

**Vohod, Lumină lină...**
**Prochimenul: Domnul a împărățit...**

**PAREMIILE**

**Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:**
**(3: 1-9)**

**Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor nepricepuți ei au părut că sunt morți și a fost socotită nenorocire ieșirea lor și nimicire plecarea lor dintre noi, dar ei sunt în pace. Și chiar dacă înaintea feței oamenilor au primit chinuri, nădejdea lor este plină de nemurire; și, puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a încercat și i-a aflat vrednici de El. Ca aurul în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și vor fi ca scânteile ce aleargă pe miriște. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și Domnul va împărăți peste ei în veci. Cei ce nădăjduiesc în El vor înțelege adevărul și credincioșii vor rămâne lângă El în iubire; că har și milă va dărui cuvioșilor Lui și va purta grijă de aleșii Săi.**

**Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:**
**(5: 16-24; 6: 1-3)**

**Drepții în veci vor fi vii și răsplata lor este la Domnul, iar Cel Preaînalt poartă grijă de ei. Pentru aceasta, vor primi împărăția luminii și cununa frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va ocroti. Va lua râvna Lui în loc de armă și va întrarma făptura spre izbândă asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va ca într-o platoșă cu dreptatea și Își va pune coif judecata cea nefățarnică. Va lua cuvioșia ca pavăză nebiruită și va ascuți cumplita mânie ca o sabie; și lumea va porni război împreună cu El asupra celor fără de**

**minte. Ca niște săgeți bine îndreptate, fulgerele vor porni din nori, ca dintr-un arc bine încordat, și vor lovi la țintă. Și, din mânia Sa, ca dintr-o praștie, va fi aruncat noian de grindină. Se va întărâta asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca deodată. Va sta împotriva lor duhul Puterii și ca o vijelie îi va risipi. Astfel, fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna tronurile celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți! Învățați-vă, judecători ai marginilor pământului! Ascultați, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu mulțimea popoarelor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, și puterea de la Cel Preaînalt.**

**Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:**

**(4: 7-15)**

**Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețea cinstită nu este cea dată de lungimea vieții, nici nu se măsoară după numărul anilor. Ci căruntețea este, la oameni, înțelepciunea, iar vârsta bătrâneții este viața neîntinată. Ajungând plăcut lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat. Răpit a fost, ca nu cumva răutatea să-i schimbe gândul, nici înșelăciunea să nu îi amăgească sufletul. Că vraja răutății întunecă cele bune și amețeala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Ajungând în scurtă vreme la desăvârșire, dreptul a dobândit o viață împlinită, cum alții n-au izbutit în ani îndelungați. Plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta s-a grăbit să iasă din mijlocul răutății. Iar popoarele, văzând, n-au priceput și nici n-au pus în gând una ca aceasta: că har și milă va dărui Domnul aleșilor Lui și va purta grijă de cuvioșii Săi.**

**LA LITIE**

**glasul 1, însuși glasul:**

**Bucură-te întru Domnul, Athonule cu nume sfânt, raiul duhovnicesc și preafrumos al Născătoarei de Dumnezeu; că, iată, la poalele tale au înflorit crini pururea verzi și preaînmiresmați, iar în văile și limanurile**

**tale, odrăslit-au pomi ce se întind până la cer, cu umbra bucurându-ne, care dau roadele cele fără de moarte ale Duhului: adunarea cea sfințită a tuturor Cuvioșilor tăi, care și pe tine te sfințește și care acum este așezată înainte spre a fi lăudată. Pentru aceasta, adunând monahii cei dintru tine și pe cei din lume, cu bucurie prăznuiește și cu mulțumire strigă Stăpânei și Apărătoarei tale: Te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce m-ai mărit pe mine și ai dat fiilor mei Părinți cerești, cu ale căror rugăciuni, întreaga viață fiind acoperiți, dobândesc de la Fiul tău mare milă.**

**Asemenea:**

**Cuvioșilor Părinți, care în Muntele Athonului ați purtat luptele nevoinței, voi din tinerețe crucea lui Hristos ați ridicat, prin care lumea pentru voi s-a răstignit și voi pentru lume: trupește de ea despărțindu-vă și duhovnicește față de ea omorându-vă; de aceea, îndoită cunoscând făptuirea Crucii, îndoită și suirea către aceasta ați făcut: prin făptuire și vedere duhovnicească, avântându-vă spre desăvârșirea cea cu putință oamenilor; iar acum, în ceruri slăviți fiind împreună cu Hristos, precum împreună cu El ați și pătimit, rugați-vă pentru sufletele noastre.**

**Glasul al 2-lea:**

**Ce este această nouă și luminată prăznuire? Ce sunt aceste nou-răsunătoare cântări ce se cântă în biserică? Toți Cuvioșii Muntelui Sfânt după datorie astăzi sunt sărbătoriți; că aceștia, acest loc nelocuit, l-au arătat locuit cu mănăstiri și cinstite lăcașuri; și învățăturile și felurile viețuirii lor moștenire, ca niște părinți iubitori de fii, ni le-au lăsat; să păzim, dar, fraților, ca niște fii iubitori de părinți, această părintească moștenire nevătămată; să nu stricăm acest loc, precum smochinul cel neroditor, ci, privind cu înțelegere la săvârșirea egumenilor noștri, să le urmăm credința și luptele, ca împreună cu ei să dobândim bunătățile cele veșnice.**

**Asemenea:**

**Părinților de Dumnezeu înțelepțiți, precum Moise și Ilie râvnind viața de pustie, cu dreptate ați dobândit, precum aceia, vederea lui Dumnezeu; căci în Muntele Athonului, precum într-un alt munte Sinai și Carmel locuind, ați intrat în întunericul cel mai presus de lumină și în adierea de vânt subțire a contemplării în Duhul, despicând norul cel gros al materiei; și, prin necunoaștere și nevedere, v-ați învrednicit a-L vedea și a-L cunoaște pe Cel nevăzut și necunoscut, atât cât îi este cu putință omului; iar acum, mai presus ridicându-vă de vederea ca prin oglindă și ghicitură, vedeți în chip nemijlocit Treimea în Unime și Unimea în Treime, voi, cei ce aveți treimea puterilor sufletești întru unimea duhului, rugându-vă pentru sufletele noastre.**

**Glasul al 3-lea:**

**Lira cea cu patru strune a Părinților din Munte să o lăudăm, pe cea alcătuită din cuvioși și ierarhi, din mărturisitori și mucenici; că aceștia, ca niște robi credincioși au păzit cu frică poruncile Stăpânului și, dorind cele făgăduite, ca niște lucrători vrednici de plată au împlinit virtuțile, iar cu dragostea cea către Dumnezeu aprinși fiind, ca niște fii după har, lui Dumnezeu au bineplăcut. Și acum, în ceruri, fiind moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Hristos, se roagă pentru sufletele noastre.**

**Slavă..., glasul al 4-lea:**

**Pomenirea cea din fiecare an a Părinților din Athon să o fericim astăzi noi, stupul monahilor athoniți; că aceștia, cu adevărat au dobândit toate fericirile Domnului: căci, sărăcind cu duhul, s-au îmbogățit; dobândind blândețea, pământul celor blânzi au moștenit; plângând, au fost mângâiați; flămânzind după dreptate, s-au săturat; miluind, au fost miluiți; curați făcându-se cu inima, pe Dumnezeu, pe cât este cu putință, L-au văzut; făcători de pace fiind, de înfierea dumnezeiască s-au învrednicit; prigoniți și chinuiți fiind pentru**

**dreptate și buna-cinstire, în ceruri se veselesc acum și se bucură, solind cu osârdie înaintea Domnului să se miluiască sufletele noastre.**

**Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu –**
**a Învierii, același glas:**

**Caută spre rugăciunile robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără de prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră, din tot necazul izbăvindu-ne pe noi; că pe tine singură te avem ancoră tare și neclintită, și a ta ocrotire am dobândit. Să nu fim rușinați, Stăpână, cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre!**

## LA STIHOAVNĂ

**După tipicul athonit, se cântă prima Stihiră a Învierii de la Stihoavna glasului de rând, apoi aceste Stihiri ale Cuvioșilor, glasul al 5-lea, podobie: *Bucură-te, cămara...***

**Bucură-te, obștea athoniților, a Împărătesei cerești oștire aprigă, ce orice meșteșugire a întunericului ați răpus-o, sprijin având pe Hristos, voi, morți fiind trupului, însă vii fiind Duhului, din ochii voștri ați vărsat lacrimi pururea, stingând arderea cărbunilor patimii. Cei ce lucrarea harului cea sfântă o ați primit și-n inimă luminarea v-a strălucit ipostatică, pe Hristos, dar, rugați-L să dea sufletelor noastre bogată mila Sa.**

**Stih: Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor (*Psalm* 149: 5).**

**Bucură-te, obștea călugărilor, cei ce din Munte ați răsărit ca și stelele și-n toată lărgimea lumii dumnezeiești virtuți, dar și raza harului voi le-ați răspândit; curați precum stelele, arătat-ați prealimpede locul acesta un al doilea cer, Sfinților, și-ntunericul diavolesc l-ați împuținat, oameni cerești vădindu-vă și îngeri, voi, pe pământ, lăcașuri ale Treimii: Tatălui, Fiului, Duhului; pe Hristos, dar, rugați-L să dea sufletelor noastre bogată mila Sa.**

**Stih:** Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși (*Psalm* 149: 1).

**Bucură-te, obște a athoniților, dumnezeiești lăcașuri ale virtuților și case ale lucrării și-ale vederii în Duh, ale umilinței pietre de mult preț, cămări ale numelui celui dulce al lui Iisus chemat pururea, lucrători ai blândeților, aștri ai dreptei socoteli, izvor al străpungerii, loc îndoit al iubirii, de Dumnezeu și aproapele, pe Hristos, dar, rugați-L să dea sufletelor noastre bogată mila Sa.**

Slavă..., glasul al 8-lea:

**Cine va spune luptele voastre, fericiților Părinți, sau cine va lăuda în chip vrednic isprăvile nevoinței voastre purtate în Sfântul Munte: trezvia minții, necontenirea rugăciunii, a conștiinței dureroasă mucenicie pentru virtute, topirea trupului, deprinderile cele împotriva patimilor, starea în picioare cea de toată noaptea, vărsarea neîncetată a lacrimilor, alungarea somnului prin agățătorile cele într-ascuns, smerita cugetare biruitoare asupra demonilor și toată mulțimea darurilor duhovnicești? Și, mai presus de toate, împotrivirea până la sânge și moarte, pentru dreapta credință și Ortodoxie, față de cei necinstitori și rătăciți? Pentru acestea, cei ce de Hristos ați fost încununați ca biruitori pururea lăudați, rugați-vă neîncetat pentru noi, cei ce cu credință săvârșim al vostru praznic strălucitor.**

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii, același glas:

**Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, ceea ce ești cu totul fără de prihană, care dăruiești tuturor curățire de păcate. Primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.**

Troparul, glasul 1,
podobie: *Locuitor pustiului...*

**Pe Părinții din Athos, ca pe niște îngeri în trup, pe Mărturisitori și pe pustnici, pe Ierarhi și pe Mucenici, cu laude și psalmi să îi cinstim, virtuțile acestora urmând, iar mulțimea de monahi din Sfântul Munte să strige într-un glas, zicând: Slavă Celui ce v-a încununat! Slavă Celui ce v-a sfințit! Slavă Celui ce v-a arătat ocrotitori ai noștri în nevoi!**

**Dacă se face binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Cuvioșilor o dată și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... de două ori. Dacă nu se face binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Învierii pe glasul de rând, Slavă..., al Cuvioșilor, Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, același glas.**

## LA UTRENIE

**La Dumnezeu este Domnul... se cântă Troparul Învierii de două ori, Slavă..., al Cuvioșilor, Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu - al Învierii, glasul 1: Gavriil zicând ție...**

**După întâia Catisma, Sedelnele Învierii.**

**După a doua Catisma, Sedelnele Cuvioșilor, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău, Mântuitorule...***

**A celor din Athon pomenire cinstită astăzi a răsărit, strălucind ca un soare, și mulțimea creștinilor de lumină a umplut, dar și inima monahilor încălzește, ca să stăruie a le urma în credință și-n râvna virtuților.**

**Slavă..., asemenea:**

**Cu glasuri de cântări iscusit împletite cu toții să-i cinstim pe Părinții din Athos, pe ceata Cuvioșilor cunoscuți și necunoscuți și-a Ierarhilor, pe Mucenici și pe Pustnici, că ei pururea lui Dumnezeu I se roagă să ne ierte păcatele.**

**Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:**

**Precum o pasăre ai săi pui își adună și-i ține sub aripi ca o maică preabună, așa tu ne acoperă întru toate nevoile, căci în Muntele tău locuim, Preacurată, și adună-ne, prin rugăciunile tale, în Athosul cel de sus.**

**Polieleul și Mărimurile, glasul 1:**

**Stih 1:** **Așteptând, am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (*Psalm* 39: 1-2).**

**Fericimu-vă pe voi, Cuvioșilor Părinți Aghioriți, și cinstim sfântă pomenirea voastră, că pilde sunteți călugărilor și împreună-vorbitori cu îngerii.**

**Stih 2:** **Iată m-am îndepărtat fugind și m-am sălășluit în pustie. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie (*Psalm* 54: 7; 101: 7).**

**Veniți, toate cetele călugărilor, să lăudăm ceata Sfinților athoniți, pe fii duhovnicești ai Născătoarei de Dumnezeu.**

**Stih 3:** **Privegheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș (*Psalm* 101: 8).**

**Stih 4:** **Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa Untdelemnului (*Psalm* 108: 23).**

**Stih 5:** **Cu lacrimile mele așternutul meu voi uda, de glasul suspinului meu lipitu-s-a osul meu de carnea mea (*Psalmi* 6: 6; 101: 6).**

**Stih 6:** **Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui (*Psalm* 29: 4).**

**Apoi îndată Binecuvântările Învierii, Ectenie mică și Ipacoi al glasului de rând.**

**Apoi Sedealna Cuvioșilor, glasul al 8-lea, podobie: *Pe Înțelepciunea...***

**Iubindu-L din suflet pe Dumnezeu, cei din Muntele Athos preacuvioși întâi și-au dus luptele singuri, bune nădejdi având, iară apoi, fierbinte iubind pe aproapele, în felurite locuri din Munte au ridicat lavre și lăcașuri și obști fără număr, în care ei s-au adunat locuind întreg Athosul; către ei să strigăm noi toți: Rugați-L pe Hristos Dumnezeu ca plinitori să ne arate ai dragostei pe cei ce cinstim cu râvnă al vostru praznic sfânt (de două ori).**

**Slavă..., Și acum...,**

**a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:**

**Al tău Fiu este Frate pentru creștini și Părinte, Fecioară, al tuturor, deci tu ești acestora călăuză de-a pururea și dulcea noastră Maică, a celor din Muntele pe care moștenire de la Fiul tău l-ai primit, fiindu-ne sprijin și-întărire în toate. De-aceea îndură-te ca de pruncii și fiii tăi și,**

**Stăpână, de robii tăi, rugându-L pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare greșelilor pe care-n vorbă, în faptă și cu mintea le-am săvârșit.**

**Antifoanele și Prochimenul Octoihului, Evanghelia de rând a Învierii și celelalte.**

**CANOANELE**

**Se pune Canonul Învierii din Octoih, cu Irmosul, pe 4, și al Cuvioșilor, pe 10.**

**CANONUL CUVIOȘILOR**

**Glasul al 8-lea**

**Cântarea 1**

**Irmos:** ***Pe faraon, cel ce se purta în car…***

**Stih:** **Cuvioșilor Părinți, rugați-vă pentru noi!**

**Dă-mi, Dumnezeule a toate, harul Tău mie, smeritului rob, care iau asupră-mi a cinsti cu laude pe toți cei care-n Muntele cel preasfânt strălucit-au și-au împlinit sfântă voia Ta, după nume și rânduiala lor.**

**Pe ziditorul Marii Lavre îl cinstesc cu glasuri vrednice ca pe-o pârgă sfântă și chip al părinților, Marele Atanasie, pilda dumnezeiască, cel care i-a învățat pe toți buna făptuire și contemplația.**

**Pe-al Vatopedului vlăstar, Agapie, să îl slăvim noi toți, c-a auzit glasul Sfintei Maici a Domnului și, rob fiind, și-a scăpat ca un slobod stăpânul, dar și pe fiii aceluia, din durerea muncilor veșnice.**

**Pe Atanasie, al Esfigmenului frumos finic, îl măresc și lui Agatanghel îi cânt strălucirile, iar noului Acachie îi cinstesc marea luptă, dar și în Schitul Ivirului toți să lăudăm alt Acachie.**

**Pe-nmiresmata floare a pustiului, pe cetățeanul ceresc, pe Sfântul Antipa să-l cinstim cu laude, și împreună să-l slăvim pe măritul Vasile nevoitorul cel isihast, la Poiana Mărului săvârșit.**

**Dar preacinstit s-a arătat Gherontie la Sfânta Ana în schit, iar pe Cuviosul Gavriil cel din Ivir îl fericesc cu laude, căci a scos Portărița, icoana Maicii Stăpânului, de pe valul mării, preavrednicul.**

**Cu-adevărat, în Vatoped, Ghenadie, untul-de-lemn izvorând de la Preacurata, l-a văzut cu ochii lui, de-aceea a tăcea nu pot și-mpreună îl laud cu purtătorul de Dumnezeu Gheorghe, ctitorul Ivironului.**

**Pe Gherman, Lavra, ca pe-o floare, pururea îl poartă-n inima ei; iar Dionisiu, pe Sfântul Ghenadie; pe Ghedeon cel nou slăvit, Mănăstirea Caracalu, iar Schitul Cutlumușiului pe neînfricatul Gherasim l-a dat.**

**Slavă...**

**Cu ascultare, cu blândețe și cu gând smerit și-a lucrat calea mântuirii, luminarea harului primind-o Dionisie, strălucind în Colciu și, ca duhovnic, pe cei căzuți la viață nouă i-a ridicat.**

**Și acum...,**
**a Născătoarei de Dumnezeu:**

**Când Dumnezeu a împărțit popoarele după ai Săi îngeri sfinți, atunci, dar, Fecioară Sfântă, cunoscându-te a-I fi curată Maică Lui, a păstrat pentru tine un munte mare și preafrumos ca o moștenire preavrednică.**

**Catavasie: Deschide-voi gura mea...**

**Cântarea a 3-a**
**Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut…**

**Pe teologul cel mare, vasul Preasfântului Duh, pe dumnezeiasca pecete a teologilor ce toate dogmele cu limpezime le-arată, Palama Grigorie, să-l laude Muntele.**

**În hotarele Lavrei a nu-i cinsti n-aș putea pe cei cu viețuire cerească alți doi Grigorie, dar și pe ctitorul mănăstirii vestite care-i poartă numele, alt sfânt Grigorie.**

**Ca o stea luminoasă a strălucit prin virtuți Sfântul Gherasim cel din Schitul Strămoașei Domnului, iar Katunakia a arătat-o aleasă Daniil, înaltul vârf al discernământului.**

**Esfigmenu înflorit-a pe Damian cel smerit, iară Filoteu născut-a alt mucenic slăvit, tot Damian numit, și cu acesta împreună pe Sfântul Dometie, pe care îi fericim.**

**Pe Dionisie îl laud, cel minunat și slăvit, care-a ctitorit Mănăstirea Botezătorului, și pe Dometie, al lui Dionisie prieten, cel pe care Sfântul Duh pururi îl bucură.**

**Schitul Mic Sfânta Ana îl are pe ritorul cel dumnezeiesc întru totul, pe Dionisie, care a strălucit prin smerenie multă și prin luminări de sus de la Preasfântul Duh.**

**Lui Grigorie, iarăși, cel ce-i numit Dascălul, și lui Gheorghe de la Cernica veșnică laudă! Și împreună îl cânt pe Calinic de la Râmnic, trei alese trâmbițe ale Athonului.**

**Al monahilor dascăl cel proslăvit de curând și încununarea cea nouă a cuvioșilor, Ieronim cel smerit, cel de la Piatra lui Simon lăudat să fie-acum de fiii Muntelui.**

**Slavă...**

**Pe Dionisie, care în Iviron a înflorit și pe Damaschin, cea a Lavrei veșnică laudă, să-i fericim, că au luat o îndoită cunună: cea a pătimirilor și-a nevoințelor.**

**Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:**

**Făgăduit-ai, Fecioară, a-i ajuta pururea pe cei care în Sfântul Munte încep război cumplit contra vrăjmașilor care-i luptă pe oameni; deci, te rugăm să plinești făgăduința ta.**

**Condacul și Icosul Octoihului.**

**Sedealna Cuvioșilor, glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...***

**Spăimântatu-s-au în cer oștile cele îngerești lupta voastră pricepând și bărbăția duhului cea peste fire, purtătorilor de osteneli, cum, înfășurați în materialnic trup, i-ați biruit pe cei fără de trupuri**

**vrăjmași și ați cântat cântare de biruință cu mulțumire Stăpânului: Slavă Ție, Celui ce-ai dat putere firii celei muritoare (de două ori).**

**Slavă..., Și acum...,**

**a Născătoarei de Dumnezeu:**

**Toată mintea o uimești cu marea dragoste ce-o porți, Preacurată Mariam, și pe aceasta o arăți pentru ceata care cu sârg se nevoiește, în Muntele Athon cel mare și frumos, pe care dintre munți tu însăți l-ai ales și l-ai făcut, Curată, locuire și moștenire monahilor. Mare e purtarea ta de grijă, de Dumnezeu Născătoare!**

**Cântarea a 4-a**

**Irmos:** ***Tu ești tăria mea, Doamne…***

**Din Vatoped pe proestosul Eftimie îl cinstesc, căci în lanțuri fiind legat, l-au înecat într-al mării-adânc pentru că mustrat-a minciuna latinofronilor, dar laud și pe Sfântul Evdochim, care pururi cu-ale moaștelor miruri ne bucură.**

**Cânt și pe alt dumnezeiesc Sfânt Eftimie, care ctitor a fost Ivironului și-a fost văzut, când liturghisea, stâlp în chip de soare de toți cei care slujeau cu el, dar și în Dohiariu îl cinstesc pe-al ei ctitor, tot Eftimie iarăși numindu-se.**

**Pe cel vestit și cuvios mucenic îl cânt, preaviteazul și sfântul Eftimie ce-a strălucit în schit la Iviron. Laud cu dorire pe vulturul Katunakiei, pe culmea ascultării, pe Efrem minunatul, care pe toți i-a uimit prin răbdarea lui.**

**Vrednic să-l cânt e Teodosie, egumenul mănăstirii, cea a Filoteului, și Teofan cel nevoitor, cel din Dohiariu, și Teolipt al Filadelfiei, el, mintea cea înaltă, toți ca niște miresme preacinstite și dragi ale Sfintei Treimi.**

**Pe Teoná, al Pantocratorului vlăstar și episcop al Tesalonicului, cum aș putea să nu îl cinstesc sau cum să nu-l laud pe Teofil cel de toți**

**slăvit ce miruri izvorăște, ale căror miresme mai presus sunt ca toate aromele.**

**Și pe Ioan al Ivironului, ctitor sfânt, împreună cu Ioan al Lavrei Mari cu dulce glas toți să-i lăudăm, și cu-aceștia-iarăși pe Iacov al Ivironului, pe mintea cea înaltă, împreună cu-alt Iacov, cuvioși mucenici ai Stăpânului.**

**A înflorit din cea a lui Dionisie iconarul Iosif, robul Domnului, Ilarion însă a strălucit de la Sfânta Ana mai mult decât toate stelele, cu-aceștia împreună pe Ignatie astăzi să-l cântăm, cel din Schitul Ivironului.**

**Slavă...**

**Pe cel ce-a ars întru a Domnului dragoste, pe Ilie din Schitul Colcíului să îl cinstim pururi în cântări, însă împreună și cu Ioan, ucenicul său, cu floarea-nmiresmată, cea ascunsă-n pustie și vădită spre pildă monahilor.**

**Și acum...,**
**a Născătoarei de Dumnezeu:**

**O, grija ta cea multă pentru tot Muntele, căci dorit-ai a le fi monahilor celor ce aici bine viețuiesc în toată făptuirea povață, dascăl și pavăză și bună hrănitoare, Preacurată, și doctor care vindeci și trupul, și sufletul.**

**Cântarea a 5-a**
**Irmos:** ***Pentru ce m-ai lepădat…***

**Pe Ioan cel din Lavra, psaltul cel ales și prietenul Maicii Domnului, cel cu glas de înger, cu alese cântări să-l slăvim noi toți, iar în Dionisiu să-l lăudăm pe mucenicul Ioasaf, care veșnic se bucură.**

**Ivironul tresaltă că slăvit păstor a dăruit întregii lumi, pe Calist cel mare, vasul harului celui dumnezeiesc, cu el împreună și Ierotei se încununează, cu aleasa cinstire a tuturor.**

**Ilarion Georgianul, cel ce a purtat tot chipul nevoințelor, fie cu cinstire, împreună cu Iosif din Peșteră, cel ce-n isihie, neîncetata rugăciune în trezvie lucrând-o, sfințitu-s-a.**

**Să-l mărim la Zografu pe slăvitul Cosma ce-a văzut cu ochii săi însăși pe slăvita Născătoarea Stăpânului tuturor, dar și pe alt Cosma, din Mănăstirea Filoteu, care-ntocmai a fost cu Apostolii.**

**Cuviincioasa podoabă a așezământului Strămoașei Domnului, Cosma fericitul, fie-n cinste întâi pentru luptele sfintei nevoințe, iar mai apoi cu mucenicii s-a luat, preaslăvitul, la-ntrecere.**

**Să te bucuri în Domnul și tu, Cutlumușule, că în chiliile tale înflorit-a Ciprian mucenicul și preotul, cu el împreună să se cinstească cei din Lavra șaisprezece monahi și Constandie.**

**Ca de pruncii ei maica, și Dionisiu acum veselească-se de pătimitorul lui Hristos, fericitul Macarie, și de izvorârea de mir cea cu bună mireasmă din mormântul sfințit al lui Leontie.**

**Slavă...**

**Luca preaînțeleptul ale tinereții desfătări le-a lepădat și la Sfânta Ana a urmat nevoința monahilor, iar după aceea nu mele Domnului slăvit-a, mărturisindu-L cu gura și sângele.**

**Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:**

**Auzind, cine oare nu se veselește de făgăduința ta? Căci tu, Pruncă, zis-ai că vei cere iertare la Fiul tău pentru toți cei care și-au săvârșit bine viața în sfințitul Athos nevoindu-se.**

**Cântarea a 6-a**

**Irmos:** ***Curățește-mă, Mântuitorule …***

**Pe-al Lavrei sfințit vlăstar, pe arzătorul colibelor, pe cel în trup făr'de trup și care prin Sfântul Duh primit-a, preavrednicul, harul prorociei, pe Maxim să-l preamărim noi toți.**

**Îl laud, dintre români, pe Cuviosul Macarie, că-n Schitul Lacu trăind, ținutu-și-a mintea-n cer, dar și pe-alt Macarie de la Sfânta Ana, cu Mitrofan cel de-un gând cu el.**

**Cântând și în Vatoped roadele dulci ale harului, pe Neofit cel vestit, cel care a auzit al celei Curate glas, și pe Cuviosul Nicodim, cinstea părinților.**

**Pe Nifon cel minunat, odorul Dionisiului, a toată lumea păstor, podoaba Valahiei și pisc cuvioșilor, după datorie în cântări să-l înălțăm noi toți.**

**Pe cel care a zidit sfântul lăcaș al Prodromului spre slava lui Dumnezeu, făcându-și și inima Treimii Biserică, pe sfințitul Nifon toți românii să îl laude.**

**Te bucură, sfânt lăcaș al Dohiariului, pururea îmbogățit fiind tu cu ctitorul cel vestit, vlăstarul virtuților, Neofit slăvitul, ce-a rodit dulceața harului.**

**Se bucură ne'ncetat al Sfintei Ana cinstitul Schit, săltând prin Duhul cel Sfânt, cinstindu-i pe fiii săi: Nichita, Nectarie, Nicodim măritul, cei ce martori au fost Domnului.**

**Te bucură-n Sfântul Duh, sfințite Schit al Careilor, că-n tine a înflorit slăvitul Nectarie, nectarul virtuților, a răbdării culme, cel întocmai cu cei netrupești.**

**Slavă...**

**Pe marele cântăreț, privighetoarea Athonului și vrednicul isihast, podoaba românilor, slăvesc pe Nectarie care pururi cântă în Biserică prin ruga sa.**

**Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:**

**Ai Muntelui cuvioși, agonisind ajutorul tău, o, Maica lui Dumnezeu, oștirile diavolești cu totul le-au biruit, dobândind cununa fericirii celei veșnice.**

**CONDACUL Cuvioșilor**

**Glas al 4-lea,**

**podobie:** ***Cel ce te-ai înălțat pe Cruce…***

**Pe Cuvioșii cei din Muntele Athos, care acolo au viețuit îngerește și ca pe un alt cer pe el l-au arătat, să-i cinstim cu laude, adunându-ne astăzi și strigând acestora: Izbăviți-ne grabnic de toată patima și de nevoi, Sfinți Cuvioși Părinți, a Athosului laudă!**

**ICOS**

**Cât de frumoasă este unirea voastră, de-Dumnezeu-înțelepților Părinți! Cât de înveselitoare și preadulce este această sărbătoare a voastră de obște, întru care voi, Sfinților, toți cei ce ați strălucit în Athos, cunoscuți și necunoscuți, ca niște frați după duh, bucurați-vă de această laudă obștească ca de mirul ce se revarsă pe capul lui Aaron, ce se pogoară pe barbă, și ca de roua Ermonului! Căci trebuia, așadar, ca cei ce au plăcut Domnului într-un singur loc să fie și prăznuiți într-o singură zi. Pentru aceea și noi, monahii, de pretutindeni adunându-ne, după datorie vă fericim: tinerii pe cei bătrâni, fiii pe Părinți, cei nevrednici pe cei sfinți, strigând într-un glas: Locul pe care spre sălășluire l-ați ales, păziți-l mai presus de tot răul, o, Sfinți Cuvioși Părinți, a Athosului laudă!**

**SINAXAR**

**În Duminica a treia după Pogorârea Sfântului Duh, prăznuim pomenirea tuturor Cuvioșilor Părinți care în Sfântul Munte Athos au strălucit cu pustnicia.**

**Primele duminici de după praznicul Cincizecimii ne arată că rostul venirii Sfântului Duh în lume este sfințirea oamenilor. Astfel, în preajma acestei mari sărbători, sunt cinstiți sfinții știuți și neștiuți, din toate timpurile si din toate locurile. Prăznuirea duminicilor care urmează după sărbătoarea Cincizecimii a fost rânduită de Biserică treptat. Cinstim mai întâi Duminica Tuturor Sfinților, atunci când îi**

**sărbătorim pe toți sfinții cunoscuți și necunoscuți. În cea de-a doua duminică de după Rusalii, Bisericile Ortodoxe îi cinstesc pe sfinții naționali, în Biserica noastră fiind sărbătoriți Sfinții Români, iar, în a treia duminică de după Cincizecime, Biserica Ortodoxă Română a rânduit cinstirea Sfinților Athoniți, arătând prin aceasta legătura pe care poporul nostru o are cu viața duhovnicească a Sfântului Munte Athos. Contribuțiile domnitorilor și boierilor români pentru susținerea mănăstirilor aghiorite, în perioada secolelor XIV-XIX, au fost cele mai importante, iar prezența monahilor români în peninsula athonită a fost continuă din secolul al XIV-lea și până în prezent, mulți dintre cuvioșii români ajungând la mari măsuri de sfințenie. Astfel, în această duminică îi cinstim pe toți sfinții care s-au nevoit în Sfântul Munte Athos, dintre ei unii fiind de neam român.**

**Preacinstim astăzi, cu aleasă bucurie, pe Maica Domnului, Stăpâna Muntelui și Starețа tuturor mănăstirilor aghiorite, cea care a ales și a cerut drept moștenire a ei Muntele acesta de la Fiul său, pentru a ocroti, prin rugăciunile ei, pe monahii cei râvnitori. Cinstim apoi, după datorie, pe începătorii vieții călugărești din Muntele Athos, pe Sfântul Cuvios Petru Athonitul (650-734), primul sihastru al Muntelui, care, trăind în sărăcie, a biruit nenumărate ispite diavolești prin post și rugăciune, și pe Sfântul Cuvios Atanasie Athonitul (920-1003), ctitorul Marii Lavre și al vieții de obște din Sfântul Munte Athos.**

**Prăznuim astăzi ceata Sfinților Ierarhi care au viețuit îngerește în Grădina Maicii Domnului și, cu învățăturile lor, au luminat poporul dreptslăvitor. Îl cinstim pe Sfântul Ierarh Grigorie Palama, Arhiepiscopul Tesalonicului (1296-1359), stâlp al Ortodoxiei, mare nevoitor isihast, teolog al luminii necreate și biruitor al ereziilor lui Varlaam și Achindin, pe Sfântul Ierarh Filotei Kokkinos, Patriarhul Constantinopolului (1300-1379), ucenic al Sfântului Grigorie Palama, apărător al Ortodoxiei și rugător isihast, pe Sfântul Ierarh Calist I, Patriarhul Constantinopolului († 1363), ucenic al Sfântului Grigorie**

**Sinaitul și scriitor filocalic, pe Sfântul Ierarh Gherasim Palladas, Patriarhul Alexandriei (1645-1714), care a vieţuit o perioadă în Ţara Românească, apoi, spre sfârșitul vieții, s-a retras din scaunul patriarhal și s-a nevoit la Mănăstirea Vatoped, pe Sfântul Ierarh Macarie Notara, Mitropolitul Corintului (1731-1805), dascăl al Filocaliei și rugător isihast, împreună-ostenitor cu Sfântul Nicodim Aghioritul la tipărirea cărților de suflet folositoare, pe Sfântul Ierarh Grigorie al V-lea, Patriarhul Constantinopolului (1745-1821), care a fost exilat în Sfântul Munte Athos, iar, mai târziu, la 10 aprilie 1821, în noaptea Învierii, fiind îmbrăcat în veșmintele arhierești, a fost spânzurat de otomani la ușa Patriarhiei Ecumenice, și pe alți ierarhi cu viață sfântă care s-au nevoit în Peninsula Aghiorită, cunoscuți și necunoscuți.**

**Tot astăzi, aducem laudă sfinților cuvioși care au slujit cu râvnă și evlavie, povățuind monahii și credincioșii către Hristos. Astfel, prăznuim pe duhovnicii cei vestiți, pe Sfântul Cuvios Porfirie Cavsocalivitul (1906-1991), care, în adâncă smerenie nevoindu-se, Dumnezeu l-a preaslăvit cu darul profeției și al facerii de minuni, pe Sfântul Cuvios Sofronie de la Essex (1896-1993), care, ucenicind pe lângă Sfântul Siluan Athonitul, s-a învrednicit de vederea luminii dumnezeiești, pe Sfântul Cuvios Efrem Katunakiotul (1912-1998), care, prin răbdare, și-a sfințit viața, dimpreună cu alți ieromonahi care s-au desăvârșit în Grădina Maicii Domnului.**

**Cinstim astăzi și ceata cuvioșilor aghioriți care s-au nevoit în mănăstiri, în pustii, în peșteri și în ostroavele mării. Cu evlavie, facem pomenirea Sfântului Cuvios Pavel de la Xiropotamu (sec. X), ziditorul Mănăstirilor Xiropotamu și Sfântul Pavel, a Sfântului Cuvios Simeon Izvorâtorul de Mir (sec. XIII), întemeietorul Mănăstirii Simonos Petra, a Sfântului Cuvios Ioan Cucuzel (1280-1330), care, cu glas dumnezeiesc îi cânta Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, de la care a și primit răsplată, a Sfântului Cuvios Grigorie Sinaitul (1270-1346), care pe mulți monahi i-a povățuit la viața cea fericită, fiind mare dascăl al rugăciunii**

**și văzător al luminii necreate, a Sfântului Cuvios Maxim Cavsocalivitul (1280-1365), mare isihast, care a cultivat virtutea nearătării, arzându-și colibele spre a-și ascunde lucrarea duhovnicească, a Sfântului Cuvios Nicodim Aghioritul (1749-1809), rugător fierbinte către Dumnezeu și tipăritor al Filocaliei la Veneția (1782), a Sfântului Cuvios Siluan Athonitul (1866-1938), rugător pentru întreaga lume și văzător al luminii dumnezeiești, a Sfântului Cuvios Iosif Isihastul (1897-1959), care, prin ucenicii lui, a revigorat viața monahală din Muntele Athos, făcându-se astfel părinte duhovnicesc al multor obști aghiorite, a Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul (1924-1994), cel ce a strălucit prin faptă și cuvânt, fiind îndrumător al monahilor și al credincioșilor la sfârșitul veacului XX, și a altor cuvioși părinți care au viețuit în pământul binecuvântat al Sfântului Munte Athos, știuți și neștiuți.**

**În curgerea timpului, mulți monahi români au ales să viețuiască în Sfântul Munte Athos. Dintre ei, unii au ajuns cunoscuți pentru harismele cu care au fost înzestrați de Dumnezeu, viețuind în aspre nevoințe, în post și rugăciune. Unii dintre ei au trăit numai pentru o perioadă în Sfântul Munte și, mai apoi, după ce au deprins rânduiala de viețuire, s-au întors în țară, aducând în mănăstirile românești rânduiala athonită. Alții s-au nevoit până la sfârșitul vieții în Sfântul Munte, fiind pilde de smerenie și dragoste pentru ceilalți monahi.**

**Cinstim astăzi și pe ierarhii români care s-au nevoit pentru o vreme în Muntele Athos, iar prin învățăturile lor au călăuzit mulțimi de suflete către Dumnezeu, pe Sfântul Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului († 1508), care, în desăvârșită smerenie, a păstorit o vreme Mitropolia Țării Românești, pe Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș, Mitropolitul Banatului (1568-1656), care, viețuind în Mănăstirile Pantocrator și Vatoped, a ajuns la mare sporire duhovnicească, pe Sfântul Ierarh Grigorie Dascălul, Mitropolitul Țării Românești (1765-1834), rugător isihast și traducător al scrierilor**

**Sfinților Părinți, care a viețuit pentru o vreme în Pustia Calimița din apropierea Mănăstirii Vatoped, pe Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, Arhiepiscopul Râmnicului (1787-1868), aspru nevoitor, rugător fierbinte către Dumnezeu și îndrumător al monahilor și credincioșilor, care s-a nevoit un timp la Schitul Sfânta Ana, ce aparține de Marea Lavră.**

**Aducem alese cântări de cinstire astăzi și cuvioșilor de neam român care strălucit prin viețuirea lor în patria monahilor, Sfântului Cuvios Nicodim cel Sfințit de la Tismana (1320-1406), care, nevoindu-se o perioadă în Mănăstirea Hilandar, a mers, apoi, în Țara Românească unde s-a făcut începător al vieții de obște, Sfântului Cuvios Vasile de la Poiana Mărului (1692-1767), care, iubind viața virtuoasă, a petrecut în pustnicie pentru o vreme pe teritoriul Mănăstirii Pantocrator, devenind dascăl al rugăciunii lui Iisus pentru mulți monahi râvnitori, Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț (1722-1794), dascăl al învățăturilor filocalice și înnoitor al vieții isihaste din întreaga Ortodoxie, care a pustnicit în chiliile Mănăstirilor Iviru, Pantocrator și Simonos Petra, Sfântului Cuvios Gheorghe de la Cernica și Căldărușani (1730-1806), care, primind chipul îngeresc și hirotonia întru ierodiacon la Mănăstirea Vatoped, s-a întors în Țara Românească, s-a făcut următor părintelui său duhovnicesc, Sfântul Paisie de la Neamț, revigorând viața monahală din Mănăstirile Cernica și Căldărușani, Sfântului Cuvios Macarie Protopsaltul (1763-1836), care s-a format în Mănăstirea Pantocrator, cântând cu dulce glas Maicii Preacurate, ocrotitoarea și păzitoarea sa. Încă aducem cântări de laudă și Sfântului Cuvios Nifon de la Prodromu (1799-1899), întâiul ctitor și stareț al Schitului Românesc Prodromu, care, cu desăvârșită smerenie, în pustia Viglei s-a săvârșit, Sfântului Cuvios Nectarie Protopsaltul sau Vlahul (1804-1899), „privighetoarea Sfântului Munte” și dascăl al smereniei, care, cu dulce glas, a împodobit privegherile athonite, Sfântului Cuvios Antipa de la Calapodești (1816-1882), ucenic al Sfântului Nifon de la Prodromu,**

**care, prin rugăciunea cea de foc a inimii, izgonea duhurile necurate, Sfântului Cuvios Irodion de la Lainici (1821-1900), ucenic și duhovnic al Sfântului Ierarh Calinic, care a viețuit pentru o vreme în Schitul Lacu ce aparține de Mănăstirea Sfântul Pavel, Sfântului Cuvios Mărturisitor Arsenie de la Prislop (1910-1989), nevoitor pentru scurtă vreme împreună cu Sfântul Cuvios Serafim de la Sâmbăta de Sus (1912-1990) la Chilia Sfântului Ipatie, care aparține de Mănăstirea Vatoped, Sfântului Cuvios Dionisie de la Colciu (1909-2004), mare duhovnic și dascăl al Rugăciunii lui Iisus, care pentru smerenia sa a dobândit de la Dumnezeu darul facerii de minuni, Sfântului Cuvios Petroniu (Tănase) de la Prodromu (1916-2011), înnoitor al schitului românesc și discret misionar prin scrisorile sale duhovnicești trimise în toată lumea, precum și altor sfinți știuți și neștiuți.**

**Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.**

### Cântarea a 7-a

**Irmos:** ***Tinerii evreilor în cuptor…***

**Nifon din hotarele Lavrei arătatu-s-a cu sfinții deopotrivă, ca o pasăre-n zbor ducându-și a sa viață a fost slăvit de Duhul Sfânt cu harisma profeției.**

**Cu Nil de-mir-izvorâtorul, lăudat să fie pustnicul Nichifor, care învață și-acum prin cartea sa trezvia, dar și-al Cavsocaliviei Nicodim să se cinstească.**

**Cânt pe a Naxosului floare, Nicodim cel nou, a Muntelui podoabă, de la care avem, spre-a noastră învățătură, toată comoara sfinților lămurit predanisită.**

**Cinste se cade să-i aducem lui Onufrie, cel care petrecut-a în schit la Iviron și care 'nșelăciunea cea rea a agarenilor a rușinat cu mucenicii.**

**Cel ce-a zidit Xiropotamu și a Sfântului Gheorghe mănăstirea, și-a strălucit la sfârșit ca soarele la față, slava nevoitorilor, Pavel, să se preamărească.**

**Pavel, vlăstarul Sfintei Ana și Procopie din schit de la Iviru, iubitori de Hristos fiind cu Cuvioșii, în ceata mucenicilor au ajuns să se cinstească.**

**Două cununi sunt hărăzite lui Pahomie de la Mângâietorul; de Hristos insuflat Porfirie se-arată, ale Cavsocalíviei flori alese și sfințite.**

**Laud pe cel ce răspândit-a din Athonul sfânt sfințita Rugăciune, pe Paisie de la Neamț, vestitul, și pe cel de la Hilandar, de un nume și o slavă.**

**Slavă...**

**Sfântul Petroniu din Prodromu, odrăslire din viță românească, prin smerit obicei și vorbă părintească i-a îndrumat pe monahi, fiind chip de nevoință.**

**Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:**

**Tu ești Stăpâna a toată lumea, dar fierbinte ești ocrotitoarea celor ce în Muntele tău își duc sfințita luptă, din volbura ispitelor izbăvindu-i ca o bună.**

**Cântarea a 8-a**

**Irmos:** ***De șapte ori cuptorul…***

**Petru, sihastrul cel dintâi din Athon, să se laude, căci el petrecut-a viața celor netrupești și-n trup biruitu-i-a pe toți vrăjmașii fără de trup. Pe cel care gol s-a nevoit toată viața, de daruri minunate l-a făcut vrednic Domnul, prin ruga și solirea Fecioarei preacurate.**

**Pe preaslăvitul Roman să îl cinstim cu cântările, cel ce odrăslit-a ca o floare-n Sfântul Schit al Cavsocaliviei, al lui Hristos nou sfânt mucenic, care-ntre monahi este cântat cu glas mare, Acachie avându-l ucenic de aproape, fiind cu anii tânăr, dar mare în virtute.**

**Sava, cinstit de toți să fii, înțelepte Ierarhule, că ți s-a dat puterea să lucrezi minunile, iar sârbilor soare-ai fost, împărăția lor luminând, cu Simeon, ce după trup ți-a fost tată, fiu însă după Duhul, care mir izvorăște, și ctitori împreună ați fost Hilandarului.**

**Pe Simeon, sfințitul rod din cea a Filoteului, cu Izvorâtorul de mir, Simon, care-a pus pe piatră altar ceresc, de Dumnezeu fiind îndemnat, și ca într-un cuib a adunat sfântă obște, slăvimu-i împreună cu-al Vatopedului Sava, cel care ca un înger trecut-a a sa viață.**

**Cel ce-a purtat și numele și-a lucrat cumințenia sus, la Sfânta Ana, viețuind în vrednic chip, sfințitul Sofronie, și Sava cel rămas nestricat, cel al cărui trup slăvit în Kalimnos este, dar și al Marii Lavre Filotei patriarhul să fie-n tot Athonul cântați cu veselie.**

**Să lăudăm pe dascălii nerătăciți ai Bisericii, gurile sfințite ce revarsă Duhul Sfânt, pe Sfântul Sofronie, pe teologul sfintei lumini, și cu Siluan, ce pentru lume se roagă, căci pentru noi lăsat-au moștenire aleasă de dreaptă-nvățătură în cărți insuflate.**

**Binecuvântăm pe Tatăl...**

**Pe Dumnezeu L-ai proslăvit, Timoteie slăvitule, de la Esfigmenu luminând întregii lumi, și tu, Sfinte Filotei, te-ai întrecut cu cei de demult, toate cele moi și desfătarea lăsat-ai și numai de la Domnul așteptând mângâiere, că ești odor al obștii de la Dionisiu.**

**Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:**

**La loc înalt, Stăpâna mea, și pe tron luminat șezând, preastrălucitoare, Pruncă, arătatu-te-ai, și-n jurul tău stând, erau nenumărate cete de monahi către miazăzi, pe-ale Athonului piscuri, căci, ca-ntr-o ghicitură, niște turnuri arzânde văzutu-s-au cei care slăviți sunt acum de noi.**

**Cântarea a 9-a**

**Irmos:** ***Spăimântatu-s-a***
***de aceasta cerul…***

**Te bucură, obște din Vatoped, mai bogată fiind în sfințenie, că ne-ai născut doisprezece noi mărturisitori ce bărbătește au mustrat pe cei ce cugetau cele latinești, sfârșind mucenicește lupta călugărească și-agonisindu-și îndoite cununi.**

**Mulțime de monahi de la Iviron, veselește-te astăzi, că lui Hristos tu I-ai adus noi sfinți mucenici, care au luptat cu împăratul cel viclean și cu patriarhul latinofron, mustrând cu bărbăție a lor ademenire și dobândind cununa veșnică.**

**Tresaltă, a Zografului sfânt lăcaș, c-ai adus cu dorire și dragoste pe fiii tăi, douăzeci și patru de mucenici, ca pe o jertfă Domnului, ardere-de-tot întru bun miros, pe cei ce cu tărie și râvnă înfruntat-au înșelăciunile latinilor.**

**Acum să dănțuiești, bucurându-te, preacinstitule schit al Careilor? Căci lui Iisus I-ai înfățișat pe copiii tăi; fiind tăiați cu sabia, prin mucenicie au apărat credința, dar și slava Părinților noștri, defăimând pe cea a latinilor.**

**De cinste nu-i lipsim nici pe colivazi, cei ce-au fost păzitorii predaniei și-au luminat prin a lor viață și prin cuvânt și cu lucrarea harului sufletele celor neștiutori, răbdând până la sânge pentru buna rânduială și-așezămintele Bisericii.**

**Pustie luminată de sub Athon, împreună cu poalele Muntelui, peșteri și văi, cu toate lăcașurile din voi cu veselie să-i cântați pe cei care tainic au strălucit, știuți și fără nume, cei care-n nevoință cu-adevărat slujit-au Domnului.**

**Mulțimea, cea chemată de Dumnezeu și aleasă, a nevoitorilor, și cu voi toți din sfințita ceată de ierarhi, cu cea a mucenicilor, toți cei cunoscuți, cu cei neștiuți, ale Athonului astre, soliți fără-ncetare pentru noi toți la tronul Domnului.**

**Cinstire se cuvine să dăm noi toți celor care din neamul românilor au strălucit în al ortodocșilor Munte sfânt, împodobind cu limba lor**

**pliroma Bisericii lui Hristos, luând și dând lumină prin multe nevoințe și prin sfințita contemplație.**

**Slavă...**

**Primește ca tămâie cu bun miros și ca pârgă sfințită a Muntelui și ca prinos pe cei care-aici s-au desăvârșit, și cunoscuți, și neștiuți, pe cei de demult, cu cei de acum, Treime și Unime, păzind Muntele Athos cu rugăciunile acestora.**

**Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:**

**Cântări de mulțumire, câți locuim, Preacurată, în Muntele-Athonului îți înălțăm, că din toate relele întâmplări ne izbăvești de-a pururea și ne porți de grijă, și ne hrănești; dar te rugăm fierbinte: Cereasca Împărăție, întru sfârșit, dăruiește-ne-o.**

**LUMINÂNDA**

**Cuvioșilor, glasul al 2-lea,**
**podobie: *Femei, auziți...***

**Sfânt Munte, veselește-te fiind numit cu sfințenia, văzându-ți ocrotitorii, de Dumnezeu purtătorii, toți astăzi adunându-se, de către toți cinstiți fiind. De praznic bucurându-ne, să lăudăm adunarea, locuitorilor din Athos.**

**Slavă..., Și acum...,**
**a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:**

**Fecioară, veselește-te văzând că prevestirea ta s-a împlinit, precum zis-ai, în al Athonului munte, căci obștea cuvioșilor pe care-i lăudăm acum sfântă-aici arătându-se, prin fapte pecetluiește prorocia ta, Doamnă!**

**LA LAUDE**

**Punem 8 Stihiri: 4 ale Învierii, pe glasul de rând, și 4 ale Cuvioșilor, glasul 1, podobie: *Ceea ce ești bucuria…***

**Obștile toate din Athos, ale Părinților, toți cei din Sfântul Munte să-i cinstim prin cântare pe casnicii Fecioarei și-ai lui Hristos, pe slujitorii**

**evlaviei, pe solitorii cei vrednici la Dumnezeu, apărătorii noștri cei sfințiți.**

**Ați stat cu trupul în Athos, preacuvioșilor, dar cugetarea voastră către munții cei veșnici și duhovnicești cu adevărat înălțat-ați voi, Sfinților, de-aceea ca niște îngeri fără de trup viața voastră o ați petrecut.**

**Stih: Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor (*Psalm* 149: 5).**

**Ați dobândit chibzuința, iubind smerenia, și-ați primit străvederea, iar apoi prorocirea, toate dăruite de Dumnezeu și, cu harul Sfântului Duh, ați arătat fără greș cele ce vor fi, Sfinți Părinți ai Athonului.**

**Stih: Cântați Domnului cântare nouă; lauda Lui în adunarea celor cuvioși (*Psalm* 149: 1).**

**De la Treimea Preasfântă voi luminându-vă, prin slava negrăită și plini de bucuria și de veselia care în dar vi s-a dat, Cuvioșilor, să cereți cu stăruință ca să scăpăm noi de chinurile veșnice.**

**Slavă..., glas al 8-lea:**

**Adunarea Cuvioșilor Părinți, din felurite țări pornind și în Munte sălășluindu-se, ce era împotriva firii au lăsat, ce era după fire au păstrat și de daruri mai presus de fire s-au învrednicit, iar nouă calea nevoinței prin fapte și cuvinte ne-au arătat. Pentru aceasta, după datorie lăudându-i, să strigăm: O, mulțime a Cuvioșilor, sfințită și de Dumnezeu râvnitoare! O, albine de Dumnezeu adunate, care în crăpăturile și-n peșterile Muntelui, ca în niște stupi duhovnicești, mierea cea preadulce a isihiei ați agonisit! Miresme ale Treimii, bucuriile Născătoarei de Dumnezeu, podoabele Athonului și lauda întregii lumii, rugați-vă Domnului să se miluiască sufletele noastre!**

**Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:**

**Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat,**

**blestemul s-a pierdut, Eva s-a izbăvit, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, slavă Ție!**

**Doxologia mare, Troparul,**
**Ecteniile și Otpustul.**

## LA SFÂNTA LITURGHIE

**La Fericiri punem Stihirile pe 12 și cântăm 2 ale Învierii și 10 ale Cuvioșilor. Apostolul și Evanghelia din Duminica Tuturor Sfinților (prima după Rusalii).**